

[Brorsen.]

for alle. Naar Produktionsomkostningerne stiger, saa kræver man Lønforhøjelse, og saa bliver disse Krav om Lønforhøjelser i alt Fald delvis imødekommet; saa sættes Produktionsudgifterne yderligere op, og saa fortsættes der med Kravene, og det vil da ogsaa vise sig i denne Rigsdagssamling, hvad man allerede tydeligt kan se, at der vil komme Krav fra baade den ene og den anden Side om Lønforhøjelse, fordi Priserne paa en hel Del Varer er steget stærkt. Jeg maa sige, at vi er et Stykke fra dette Maal: Arbejde og god Fortjeneste for alle, og det, der er det værste, er jo, at vi fjerner os fra Maalet.

Tager vi f. Eks. Arbejdsløshedsstatistikken for September 1936, ser vi, at der var 65 000 arbejdsløse ved Siden af de personlig tilmeldte. I September 1937, altsaa et Aar efter, var der 72 000 arbejdsløse — og der er for mig ingen Tvivl om, at Tallet er højere i Dag. Det vil altsaa sige, at Arbejdsløsheden i Løbet af det sidste Aar er gaaet op fra 12,9 pCt. til 16,6 pCt., og man kan jo nok sige, at det er en sørgelig Udvikling for en Regering, der talte de store Ord mod os andre i sin Tid.

Under Venstreregeringen fra 1926 til 1929 viste det sig, at vi var inde paa en faldende Linie med Hensyn til Arbejdsløsheden, men nu gaar det altsaa i Vejret, og naar vi sammenligner os med de andre nordiske Lande, er det en uhyggelig stor Arbejdsløshed, vi har her i Danmark.

Der eksperimenteres med adskilligt fra Regeringens Side, men lige meget hjælper det, lader det til, og det er jo urimeligt og skæbnesvangert for os, at vi har Titusinder af arbejdsløse og vi saa samtidig hører alle Vegne fra, at der kan avvertes i det uendelige om Arbejdskraft, uden at der melder sig nogen. Det er klart, at det bl. a. vil have til Følge, at der indføres flere Maskiner — jeg tænker f. Eks. her i denne Forbindelse paa Malkemaskiner —, og Beskæftigelsesmuligheden vil paa den Maade indskrænkes. En saadan Tilstand, hvor Tusinder unge hæver offentlig Understøttelse, medens den nødvendige Medhjælp ikke kan fremskaffes i Bedrifterne, kan og bør efter min Mening ikke opretholdes.

Regeringen vil jo fare lempelig i denne Samling. Ja vel, men jeg vil gerne sige til Regeringen, at det nytter jo ikke, at den trækker Huen ned om Ørene for ikke at se Vanskelighederne i vort Samfund. Regeringen har Flertallet, Magten og Ansvar. Den kan ikke længere skyde Skylden paa Oppositionen. Den kan gennemføre, hvad

den vil. Vi vil nu iagttage Regeringens Handlinger eller Mangel paa Handlinger, og vi vil forhandle om Lovforslag, der rummer Tanker og Principper, som ogsaa vi fra mit Partis Side kan anerkende.

Christmas Møller: Det afgørende Stykke i Statsministerens Aabningstale — det gaar man ham sikkert ikke for nær ved at sige — var det Stykke, hvori Statsministeren siger — jeg beder om Formandens Tilladelse til her og senere at komme med korte Citater —

„Den sidste Rigsdagssamling løste en meget betydelig Del af de Opgaver, som forelaa, og der vil derfor næppe være Anledning til at tilstræbe et saa omfattende Lovgivningsarbejde i den nu forestaaende Samling som i den forrige.“

Jeg har deraf taget Anledning til — og det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch var jo overmaade vred derover — at sige, at der i Aabningstalen intet blev sagt. Hvis det ærede Medlem, som syntes at have saa megen Anledning til at angribe andre og andres Tone — jeg maa sige, at det ærede Medlem næsten minder mig om Borgmesteren fra Hobro ved den Maade, hvorpaa han mente at kunne korrekte anderledes tænke —, vilde gennemgaa Statsministerens Tale og ikke blot tage det Afsnit, jeg her har nævnt, men tage den saa at sige Punkt for Punkt, vilde det ærede Medlem se — og det er det, jeg har gjort opmærksom paa —, at hele Tiden bruges der den Vending, naar vigtige Spørgsmaal skal nævnes: at der arbejdes paa en Række Forhandlinger angaaende Landbrugserhvervets Forhold, at der er Bestræbelser i Gang, der tilsigter en Gældssanering, Forhandlinger angaaende vigtige Spørgsmaal vil blive fortsat, en af Statsministeren udnævnt Kommission beskæftiger sig med dette Forhold — det er Raastofproblemet. Endvidere nævnes der, at der føres Forhandlinger i Skattekommissionen, i Forfatningskommissionen, at det forventes, at Befolkingskommissionen vil afgive Betænkning, at der i et Udvalg arbejdes paa en Revision af Valutaloven, at man snart kan vente Forhandlingerne om Landbrugets Forhold tilendebragt o. s. v. o. s. v. Hele Aabningstalen igennem just det, jeg har sagt, at der intet reelt staar om, hvad Regeringen vil foreslaa.

Jeg tror ogsaa, man har Lov til at sige, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch ikke i den Tale, han holdt, gav megen Anvisning paa, hvorledes Lovgivningsarbejdet i Rigsdagssamlingen nu vilde forme sig. Man kan sige, at det ærede